

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС у м. Києві

вул. Шолуденка, 33/19, м. Київ, 04116, тел.: (044) 454-70-87 факс (044) 520-62-72
E-mail: kyiv.official@tax.gov.ua, www.kyiv.tax.gov.ua. код згідно з СДРПОУ ВП 44116011

від 26.08.24 20__ р. № 26-15-09-04-10 На № _____ від _____ 20__ р.

Галині

foi+request-132566-accbecdb@dostup.org.ua

Про розгляд запиту
на отримання публічної інформації

Головне управління ДПС у м. Києві розглянуло запит на отримання публічної інформації Галині від 13.08.2024 (вх. ГУ ДПС у м. Києві № 574/ЗПІ від 20.08.2024), що надійшов до ДПС (вх. ДПС № 1634/зпІ від 14.08.2024) та був направлений до Головного управління ДПС у м. Києві листом ДПС від 20.08.2024 № 1809/ЗПІ/99-00-09-01-01-10 для розгляду та надання відповіді на питання 1, 2, 3, 4 запиту, та повідомляє наступне.

Статтями 6 та 19 Конституції України передбачено, що органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до ст. 19 Закону України від 13 січня 2011 року №2939-VI «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон № 2939) запит на інформацію – це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні.

Згідно з ст. 1 Закону № 2939 публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Отже, задоволення запиту не повинно вимагати створення нової інформації та потребувати проведення аналітичної роботи або вчинення інших дій.

Враховуючи викладене, надасмо наявну інформацію у розумінні статті 1 Закону № 2939-VI з 1, 2, 3, 4 питань запиту.

Щодо питання 1.

Згідно з відомостями інформаційно-комунікаційних систем ДПС встановлено, що на теперішній час фізична особа – підприємець Бурлачук Валерія Дмитрівна має такі діючі ліцензії, видані Головним управлінням ДПС у м. Києві на магазин-кафетерій за адресою: м. Київ, Святошинський район, вул. Чистяківська, буд. 4:

на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями №26570308202403744 за період з 02.08.2024 до 02.08.2025;

на право роздрібної торгівлі тютюновими виробами №26570311202403262 за період з 02.08.2024 до 02.08.2025.

При цьому, згідно з нормативно-правовими актами України та відомчими документами, що регламентують питання ліцензування обігу алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, обігу та зберігання пального, зокрема, Рекомендаціями щодо організації роботи головних управлінь ДФС України із приймання документів та видачі ліцензій на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами, затвердженими наказом ДФС України від 24 жовтня 2014 року № 213 (зі змінами), ліцензія виготовляється в одному примірнику та видається заявнику або уповноваженому на те представнику заявника за довіреністю при пред'явленні ним документа, що посвідчує особу.

Отже, Головне управління ДПС у м. Києві не має можливості надати копію виданої фізичній особі – підприємцю Бурлачук Валерії Дмитрівні ліцензії на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями №26570308202403744 у зв'язку з тим, що виготовлення інших примірників ліцензій, ніж виданого суб'єкту господарювання, не передбачено законодавством.

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 22 Закону № 2939 розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту, зокрема якщо розпорядник інформації не володіє і не зобов'язаний відповідно до його компетенції, передбаченої законодавством, володіти інформацією, щодо якої зроблено запит.

Щодо питання 2.

Згідно з абзацом 25 статті 1 Закону України від 19 грудня 1995 року №481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» (зі змінами та доповненнями) (далі – Закон № 481), ліцензія (спеціальний дозвіл)

– документ, що засвідчує право суб'єкта господарювання (у тому числі іноземного суб'єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) на провадження одного із зазначених у Законі № 481 видів діяльності протягом визначеного строку.

Згідно з частиною 33 статті 15 Закону № 481, ліцензії на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями, тютюновими виробами, рідинами, що використовуються в електронних сигаретах, видаються уповноваженими Кабінетом Міністрів України органами виконавчої влади в містах, районах, районах у містах Києві та Севастополі за місцем торгівлі суб'єкта господарювання (у тому числі іноземного суб'єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне пе

або посадовою особою органу ліцензування. Заява про видачу ліцензії та визначені цим Законом документи подаються уповноваженою особою заявника або надсилаються рекомендованим листом.

Таким чином, Законом № 481 не передбачено, зокрема, надання разом з заявою на отримання ліцензії договору оренди приміщення, в якому здійснюється торгівля підакцизними товарами.

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 22 Закону № 2939 розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту, зокрема якщо розпорядник інформації не володіє і не зобов'язаний відповідно до його компетенції, передбаченої законодавством, володіти інформацією, щодо якої зроблено запит.

Щодо питання 4.

В частині надання працівників, які здійснюють продаж в магазині за адресою: м. Київ, Святошинський район, вул. Чистяківська, буд. 4, повідомляємо, що відповідно до статті 32 Конституції України не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Конституційний Суд України в абзаці першому пункту 1 резолютивної частини Рішення від 30 жовтня 1997 року № 5-зп зазначив, що до конфіденційної інформації, зокрема, належать свідчення про особу (освіта, сімейний стан, релігійність, стан здоров'я, дата і місце народження, майновий стан та інші персональні дані).

Згідно з частиною другою статті 14 Закону України від 01 червня 2010 року № 2297-VI «Про захист персональних даних» поширення персональних даних без згоди суб'єкта персональних даних або уповноваженої ним особи дозволяється у випадках, визначених законом, і лише (якщо це необхідно) в інтересах національної безпеки, економічного добробуту, прав людини та для проведення Всеукраїнського перепису населення.

Статтею 5 Закону України від 02 жовтня 1992 року № 2657-XII «Про інформацію» (далі – Закон № 2657-XII) визначено, що реалізація права на інформацію не повинна порушувати громадські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб.

Частиною другою статті 1 Закону № 2939 встановлено, що публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

Відповідно до статті 20 Закону № 2657-XII за порядком доступу інформація поділяється на відкриту інформацію та інформацію з обмеженим доступом, і будь-яка інформація є відкритою, крім тієї, що віднесена законом до інформації з обмеженим доступом. Частиною другою статті 6 № 2657-XII

передбачено, що право на інформацію може бути обмежене законом.

Відповідно до статті 21 Закону № 2657-ХІІ інформацією з обмеженим доступом є, зокрема, конфіденційна інформація, до якої належить інформація про фізичну особу, інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, а також інформація, визнана такою на підставі закону. Конфіденційна інформація може поширюватися за бажанням (згодою) відповідної особи у визначеному нею порядку відповідно до передбачених нею умов, якщо інше не встановлено законом.

Відповідно до частини першої статті 11 Закону № 2657-ХІІ інформація про фізичну особу (персональні дані) – відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована. Отже, з урахуванням частини другої статті 21 Закону № 2657-ХІІ конфіденційними є відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована.

Відповідно до статті 16 Закону № 2657-ХІІ податкова інформація – сукупність відомостей і даних, що створені або отримані суб'єктами інформаційних відносин у процесі поточної діяльності і необхідні для реалізації покладених на контролюючі органи завдань і функцій у порядку, встановленому Податковим кодексом України, а правовий режим податкової інформації визначається Податковим кодексом України та іншими законами. Так, згідно із підпунктом 17.1.9 пункту 17.1 статті 17 Податкового кодексу України платник податків має право на нерозголошення контролюючим органом (посадовими особами) відомостей про такого платника без його письмової згоди та відомостей, що становлять конфіденційну інформацію, державну, комерційну чи банківську таємницю та стали відомі під час виконання посадовими особами службових обов'язків, крім випадків, коли це прямо передбачено законами. А підпунктами 21.1.1, 21.1.4 та 21.1.6 пункту 21.1 статті 21 Податкового кодексу України визначено, що посадові та службові особи контролюючих органів зобов'язані дотримуватися Конституції України та діяти виключно у відповідності з Податковим кодексом України та іншими законами України, іншими нормативними актами, не допускати порушень прав та охоронюваних законом інтересів громадян, підприємств, установ, організацій та не допускати розголошення інформації з обмеженим доступом, що одержується, використовується, зберігається під час реалізації функцій, покладених на контролюючі органи.

Також і частиною третьою статті 10 Закону № 2939 встановлено обов'язок розпорядника інформації, який володіє інформацією про особу, вживати заходів щодо унеможливлення несанкціонованого доступу до неї інших осіб.

Відповідно до частини першої статті 6 Закону № 2939 інформацією з обмеженим доступом є, зокрема, конфіденційна інформація, а відповідно до

частини другої статті 6 Закону № 2939 обмеження доступу до інформації здійснюється виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності, громадського порядку, запобігання правопорушень, запобігання кримінальним правопорушенням, охорони здоров'я населення, захисту репутації або прав інших людей, запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, підтримання авторитету і неупередженості правосуддя, якщо розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам, а шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

Враховуючи викладене, Головне управління ДПС у м. Києві дійшло висновку про відсутність підстав для надання списку працівників, які здійснюють продаж в магазині за адресою: м. Київ, Святошинський район, вул. Чистяківська, буд. 4, а доступ до цієї інформації має бути обмежений, оскільки:

інформація про працівників (їх персональні дані), які здійснюють продаж в магазині за адресою: м. Київ, Святошинський район, вул. Чистяківська, буд. 4, відповідно до закону є конфіденційною, а як зазначено в пункті 9.6 постанови Пленуму Вишого адміністративного суду України від 29.09.2016 № 10 «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації» при вирішенні питання щодо того, чи надавати інформацію у відповідь на запит, будь-який розпорядник інформації повинен акцентувати увагу не на особі запитувача чи обставинах його життя, а виходити з того, що така інформація розкривається необмеженому колу осіб;

необґрунтоване розголошення інформації про працівників (їх персональних даних), які здійснюють продаж в магазині за адресою: м. Київ, Святошинський район, вул. Чистяківська, буд. 4, загрожус охоронюваним законом правам (інтересам) цих працівників, зокрема (але не виключно) праву на непоширення конфіденційної інформації про них без їх згоди, праву на невтручання в їх особисте життя;

необґрунтоване поширення та подальше неконтрольоване використання третіми особами інформації про працівників (їх персональних даних), які здійснюють продаж в магазині за адресою: м. Київ, Святошинський район, вул. Чистяківська, буд. 4, може завдати (або створити умови для завдання) суттєвої шкоди зокрема (але не виключно) їх цивільним правам і інтересам, особистій безпеці, оскільки неможливо повністю виключити можливість недобросовісного (випадкового чи, навіть, навмисного) використання такої інформації третіми особами, в т.ч. і з метою вчинення протиправних дій проти таких працівників;

в розпорядженні Головного управління ДПС у м. Києві на момент розгляду цього запиту відсутні достатні підстави вважати, що суспільний інтерес до інформації про працівників (їх персональні дані), які здійснюють

продаж в магазині за адресою: м. Київ, Святошинський район, вул. Чистяківська, буд. 4, переважає можливу шкоду для них, завдати яку може оприлюднення такої інформації.

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 22 Закону № 2939 розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту, зокрема якщо інформація, що запитується, належить до категорії інформації з обмеженим доступом відповідно до частини другої статті 6 Закону № 2939.

Головне управління ДПС у м. Києві просить звернути увагу, що відповідно до пункту 4 частини першої статті 10 Закону № 2939 кожна особа має право на ознайомлення за рішенням суду з інформацією про інших осіб, якщо це необхідно для реалізації та захисту прав та законних інтересів.

Згідно зі статтею 23 Закону № 2939 запитувач має право оскаржити рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації зокрема до вищого органу або суду. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації до суду здійснюється відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України.

Заступник начальника

Сергій КОНДРАТЮК

